
OWDOWIAŁOŚĆ (2) *sb f*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w o-, wdowa oraz -ość); a jasne.

sg N owdowiałość (1). ◇ I owdowiałością (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. owdowieć.

Stan po stracie męża, bycie wdową; w przen (2) :

*Szereg: »owdowiałość i niepłodność« [szyk 1:1] (2): Iuž tá Stolicá Cárógrocka/ wedle Proroctwá S. Papieżow/ vřchle ielt y przekłete drzewo/ rodić więcey niemože: nie płodnością y owdowiałością náwiedzona/ mowi do was *SkarJedn* 387, 403.*

Cf OWDOWIANIE, **WDOWSTWO**

EW